

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในกลุ่ม
โรงเรียนยังเมิน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสะเมิง
จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางนันทน์ภัส สิริเขตต์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. เสริมศรี ไชยศรี	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์อำนาจ จันทร์แป้น	กรรมการ
อาจารย์ ดร. ชาตรี มณีโกศล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพและปัญหาการนำ
ภูมิปัญญาชาวบ้านไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น (2) ศึกษาผลการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านใน
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในกลุ่มโรงเรียนยังเมิน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสะเมิง จังหวัด
เชียงใหม่ ประชากรคือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 3 คน ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จาก
โรงเรียนบ้านปางชุม โรงเรียนบ้านแม่แ้ว โรงเรียนวัดยังเมิน จำนวน 12 คน บุคลากรภูมิปัญญา
ชาวบ้าน จำนวน 9 คน และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนละ 20 คน
รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งผลการค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

โรงเรียนมีการสำรวจและการจัดทำข้อมูลของภูมิปัญญาชาวบ้านและนำมาใช้ในการพัฒนา
หลักสูตรท้องถิ่นในวิชาเลือกเสรี กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ โดยมีคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง
ประกอบด้วย ครูผู้สอน บุคลากรภูมิปัญญาชาวบ้าน ผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำชุมชน และนักเรียน
ร่วมกันวางแผนการพัฒนาหลักสูตร กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง กิจกรรมการเรียน การใช้สื่อ
การสอนที่หาได้ในท้องถิ่น การประเมินผลการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้มีครูประจำวิชาและบุคลากรภูมิปัญญาชาวบ้านร่วมกันจัดกิจกรรมให้
ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีการปฏิบัติจริง โดยผู้ปกครองสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ
อุปกรณ์ให้แก่ลูกหลานตนเอง ผลงานของนักเรียน พฤติกรรมความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และ
คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยใช้บุคลากร
ภูมิปัญญาชาวบ้าน และบุคลากรภูมิปัญญาชาวบ้านมีความภาคภูมิใจ พึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการจัด
การเรียนรู้

ปัญหาที่พบในการดำเนินงานได้แก่ งบประมาณที่โรงเรียนได้รับจัดสรรจากหน่วยงานไม่
เพียงพอ บุคลากรภูมิปัญญาชาวบ้านที่เข้ามาให้ความรู้แก่นักเรียน ไม่มีทักษะในด้านวิธีการสอนจึง
เป็นอุปสรรคในการถ่ายทอดความรู้และผู้ปกครองชุมชนให้ความสนใจ ความร่วมมือน้อย

Independent Study Title Development of Local Curriculum Using Local Wisdom in Yangmoen School Cluster under the Office of Samoeng District Primary Education, Chiang Mai Province

Author Mrs. Nannaphat Sirikheat
M.Ed. Curriculum and Instruction

Examining Committee

Assoc. Prof. Dr. Sirmsree Chaisorn	Chairperson
Assoc. Prof. Amnat Chanpan	Member
Lect. Dr. Chatree Maneekosol	Member

Abstract

This independent study aimed to study about 1) conditions and problems of using local wisdom in local curriculum development 2) the results of the use of local wisdom in Yangmoen School Cluster under the Office of Samoeng District Primary Education, Chiang Mai Province. The population were 3 school administrators, 12 teachers, 9 local wisdom personnel, and 20 students from Ban Pang Khum School, Ban Mae Wae School, and Wat Yangmoen School. Questionnaires and interview were used for data collection. The data were analyzed using frequencies, percentage, means, standard deviations, and descriptive analysis.

The findings were as follows:

The schools conducted the surveys of local data and organized the data obtained. The data were used in elective subjects of work education area. The committee, appointed for curriculum development, consisted of teachers, local wisdom personnel, school administrators, community leaders and students. They worked on planning for curriculum development, formulating purposes, curriculum framework, learning activities, the usage of instructional media available in the community, and learning assessment.

Teachers together with local wisdom personnel provided direct experiences for students. Parents helped purchasing needed learning materials. Students' products, behaviors, work attentiveness and average learning achievement were at the satisfactory level. Students were satisfied with learning and teaching. Local wisdom personnel were proud to participate in such activities. Problems identified were inadequate budget, the personnel's lack of teaching skills. Parents interest and cooperation were still in a small scale.